

- 2) Artykuł 267 TFUE w związku z art. 4 ust. 3 TUE należy interpretować w ten sposób, że sąd krajowy ma prawo, przed skierowaniem pytania do Trybunału, zwrócić się do instytucji Unii Europejskiej uczestniczących w opracowywaniu aktu prawa wtórnego Unii, którego ważność jest przed nim kwestionowana, w celu uzyskania od nich konkretnych informacji i elementów, które sąd krajowy uważa za niezbędne w celu rozwiania wszelkich wątpliwości co do ważności danego aktu Unii i uniknięcia zwrócenia się przez niego do Trybunału z pytaniem prejudycjalnym w przedmiocie oceny ważności tego aktu.
- 3) Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 723/2011 z dnia 18 lipca 2011 r. rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem (WE) nr 91/2009 na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali wysyłanych z Malezji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Malezji, jest nieważne ze względu na to, że zostało przyjęte z naruszeniem art. 15 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej.

(¹) Dz.U. C 52 z 12.2.2018.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 10 lipca 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof — Niemcy) — Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V./Amazon EU Sàrl

(Sprawa C-649/17) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Ochrona konsumentów — Dyrektywa 2011/83/UE — Artykuł 6 ust. 1 lit. c) — Wymogi informacyjne dotyczące umów zawieranych na odległość i umów zawieranych poza lokalem przedsiębiorstwa — Ciężący na przedsiębiorcy obowiązek podania jego numeru telefonu i numeru faksu „o ile dostępny” — Zakres)

(2019/C 305/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Strona przeciwna: Amazon EU Sàrl

Sentencja

Artykuł 6 ust. 1 lit. c) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów, zmieniającej dyrektywę Rady 93/13/EWG i dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającej dyrektywę Rady 85/577/EWG i dyrektywę 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady należy interpretować, po pierwsze, w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, takiemu jak będące przedmiotem postępowania głównego, które zobowiązuje przedsiębiorcę przed zawarciem z konsumentem umowy na odległość lub umowy poza lokalem przedsiębiorstwa, o której mowa w art. 2 pkt 7 i 8 tej dyrektywy, do podania bez względu na okoliczności swojego numeru telefonu. Po drugie, wspomniany przepis nie nakłada na przedsiębiorcę obowiązku założenia linii telefonicznej lub numeru faksu czy też utworzenia nowego adresu poczty elektronicznej, aby umożliwić konsumentom skontaktowanie się z nim, oraz zobowiązuje przedsiębiorcę do podania tego numeru telefonu lub faksu lub adresu poczty elektronicznej wyłącznie w wypadkach, w których przedsiębiorca ten dysponuje już takimi środkami komunikacji z konsumentami.

Artykuł 6 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2011/83 należy interpretować w ten sposób, że o ile przepis ten nakłada na przedsiębiorcę obowiązek udostępnienia konsumentowi środka komunikacji, spełniającego wymogi bezpośredniego i skutecznego porozumiewania się, o tyle nie sprzeciwia się on temu, aby przedsiębiorca ten udostępnił środki komunikacji inne niż te wymienione w tymże przepisie w celu spełnienia tych wymogów.

(¹) Dz.U. C 112 z 26.3.2018.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 3 lipca 2019 r. — Viridis Pharmaceutical Ltd./Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), Hecht-Pharma GmbH

(Sprawa C-668/17 P) (¹)

(Odwołanie — Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku — Słowny znak towarowy Boswelan — Rzeczywiste używanie — Brak — Używanie znaku towarowego w ramach badań klinicznych poprzedzających złożenie wniosku o pozwolenie na dopuszczenie produktu leczniczego do obrotu — Uzasadniony powód nieużywania — Pojęcie)

(2019/C 305/09)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Viridis Pharmaceutical Ltd. (przedstawiciele: C. Spintig, S. Pietzcker i M. Prasse, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) (przedstawiciel: S. Hanne, pełnomocnik), Hecht-Pharma GmbH (przedstawiciele: J. Sachs i C. Sachs, Rechtsanwälte)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Viridis Pharmaceutical Ltd pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) oraz przez Hecht-Pharma GmbH.

(¹) Dz.U. C 83 z 5.3.2018.